

kreds. Men jeg skal blot for Udvalgets Bedkommende sige, at hermed kan Sagen selvfølgelig ikke have sit Forblivende til 3die Behandling. Hvad Ringkjøbing Fjord angaar, forstod jeg den ærede Minister saaledes, at han ikke vilde stille noget Forslag til 3die Behandling. Sa, den ærede Minister behøver ikke særlig at tage Ordet for det, for jeg vil blot sige, at hvis der ikke kommer et saadant Forslag, vil jeg forbeholde mig Udvalgets Ret til at stille et saadant Forslag til 3die Behandling, men jeg antager ikke, at der vil komme nogen særlig Uenighed herom. Hertil skal jeg indskrænke mig, da jeg ikke tror, at jeg behøver at gaa ind paa de andre Udtalelser, der ere faldne.

J. C. Christensen: Jeg vil blot fremkomme med et Par Bemærkninger i Anledning af Samraadet om Nymindegab-Sagen. Det er meget muligt, at en saadan Fiskerihavn ikke vil blive saa billig, som i Projektet er antaget; det skal jeg ikke udtale mig om, jeg er ikke sagkyndig i saa Henseende, saa jeg skal ikke paastaa Noget der, men saavidt jeg veed, er det heller ikke undersøgt i den Grad, at nogen Anden med Grund kan paastaa det Modsatte. Naar jeg har talt om en Fiskerihavn, har jeg nærmest tænkt mig det som et Kanal anlæg fra Havet ind til den dybe Del af Fjorden og et saadant vil dog vistnok ikke blive saa dyrt. Med Hensyn til Sandmaserne fra Skjern Laen, som det ærede Medlem fra Vestervig M. Andersen, Thisted) omtalte, forholder det sig vist meget rigtigt, og jeg tror, at det for en Del er begrundet i de talrige Udskylninger, som Sedelskabet har foretaget der, for derved er der kommet en Masse Sand. Men da den ærede Minister jo udtalte sig meget velvillig om en nordlig Gjennemgravning og lovede, at det skulde blive undersøgt, skal jeg takke derfor og udtale det Haab, at det maa gaa i Opfyldelse en Gang. Men jeg vil jo rigtignok meget bede for, at det ærede Finantsudvalg kunde opnaa Enighed med den ærede Minister og stille Forslag om en sydlig Gjennemgravning allerede nu. Det er Noget, som Fiskerne i høi Grad ønske, og Noget, som der i høi Grad trænges til, og som hele Egnens Befolkning er enig om. Derovre have vi ogsaa politiske Partier i forskellige Retninger, men det ere Alle enige om. Jeg har ikke hørt et eneste Menneske, bosat derovre, har været sig Fisker, Landbruger eller Andet, uden at han har ønsket det, og Fiskeriet i selve Fjorden synker ned til at blive saa godt som Intet. — Et æret Medlem har oplyst i hvor høi Grad det er taget af, og mange Fiskere synke ned

til at blive Dagleiere. Det var altsaa overordenlig heldigt, om det Spørgsmaal kunde faae sin Løsning med det Allersørste. Saa kunde man endda siden undersøge og se at komme til endnu bedre Forhold længere mod Nord. Men det var kjedeligt, om Fiskerne skulde vente altsaa længe, thi det er, som det gamle Ordsprog siger: „Mens Græsset gro'r, dør Hørfemo'r“, og det er Fiskerne grumme daarlig tjent med. Jeg vilde altsaa ønske og meget gjerne bede for, at Finantsudvalget og den ærede Minister kunde blive enige om at faae en Bevilling hertil og faae denne Sag ført igjennem saa hurtigt som muligt. Det sydlige Projekt er kun en Nødhjælp, et Nødmiddel, som vil gavne mange Mennesker, og det vil heller ikke blive saa overmaade kostbart.

Tauber: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om Nymindegab og Ringkjøbing Fjord. Jeg vil selvfølgelig ikke komme til at udtale mig derom fra noget lokalt Standpunkt, idet jeg er fremmed paa den paagældende Egn og ikke ved nogen særlig Interesse er knyttet dertil, men det er fra et mere almindeligt Synspunkt, at jeg vil fremsætte nogle Bemærkninger om denne Sag, der har Betydning for hele Landet eller i alt Fald for en stor Del af Landet, nemlig Spørgsmaalet om, hvor den Tilflugtshavn paa Bestkysten af Sjælland, der i den senere Tid har været Tale om, bør ligge. Der har været peget paa flere Punkter: Hirtshals, Thyborøn og udfør Ringkjøbing Fjord, og Nogle have antaget, at man kunde nøies med den Tilflugtshavn, man nu havde ved Esbjerg. Jeg maa tilstaa, at det for mig stiller det sig saaledes at det rette Sted for en Tilflugtshavn paa Bestkysten er udfør Ringkjøbing Fjord, og jeg skal begrunde dette noget nærmere. For det Første antager jeg, at naar et saadant Anlæg udføres i Forbindelse med en Gjennemgravning af den Dæmning, som stiller Ringkjøbing Fjord fra Vesterhavet, og vel at mærke betydelig nordligere end baade det nuværende og paatænkte Nymindegab, om trent lige udfør Skjern Aas Udlob, vilde der der vistnok være det rette Sted for en Tilflugtshavn, og den vilde ganske sikkert kunne anlægges billigere end noget af de andre Steder. Det vilde være det rette Sted af den Grund, at de Fiskefaktøier eller Fiskerislaader — som der her jo virkelig er Tale om — der i Tilfælde af Storm og Uveir søge til Tilflugtshavnen, ville have Vanskelighed ved at komme uden om Horns Rev om til Esbjerg. Horns Rev spærrer Veien til Esbjerg, naar de komme fra Nord-